

Er der i Medfør af en af Forskrifterne i denne Lov rejst Paatale til Undladelse, kan det i Dommen udtales, at den vindende Part har Ret til indenfor en bestemt Frist paa den tabende Parts Bekostning at offentliggøre Domskonklusionen.

Bekendtgørelsesmaaden fastsættes i Dommen.

§ 24.

Søgsmaal i Medfør af denne Lov kan kun anlægges ved den Ret, i hvis Jurisdiktion den sigtede har sin Forretning eller i Mangel af saadan sin Bopæl. Personer, der i Indlandet hverken have Forretning eller Bopæl, kunne udelukkende sagsøges ved Retten paa dens Opholdssted i Indlandet eller, hvis dette ikke kendes, ved den Ret, indenfor hvis Omraade Handlingen er begaaet.

§ 25.

Til Sikring af de i denne Lov omhandlede Krav paa Undladelse kan Forbud nedlægges, selv om de i Civilproceslovens §§ 935—940 anførte Forudsætninger ikke ganske ere tilstede. Kompetent er ogsaa den Underret, indenfor hvis Omraade den Paatale foranledigende Handling er begaaet; i øvrigt finde Bestemmelserne i § 942 i Civilprocesloven Anvendelse.

§ 26.

Ved Siden af en efter denne Lov idømt Straf kan ogsaa paa den Krænkedes Begæring ikendes en denne tilfaldende Bøde indtil et Beløb af 10,000 Mark. For denne Bøde hæfte de dertil dømte solidarisk. En ikendt Bøde udelukker, at Krav paa yderligere Erstatning kan gøres gældende.

§ 27.

Civilsøgsmaal, hvor Stævningen lyder paa et Krav i Medfør af denne Lov, høre, saafremt i første Instans Landretterne ere Forum, under Afdelingerne for Handelssager.

Behandling og Afgørelse i sidste Instans af Civilsøgsmaal, hvor Stævning eller Kontrastævning lyder paa et Krav i Medfør af denne Lov, henvises i Overensstemmelse med § 8 i Loven om Retsplejelovens Anvendelse til Rigsretten.

§ 28.

Den, der i Indlandet ikke har noget Hjemsted, har kun for saa vidt Krav paa Beskyttelse efter denne Lov, som tyske Næringsdrivende — efter en i Rigs-Lovtidende indeholdt Bekendtgørelse — nyde en tilsvarende Beskyttelse i den Stat, i hvilken hans Hjemsted befinder sig.

§ 29.

Hvad der efter denne Lov i hver enkelt Forbundsstat skal forstaas under Betegnelsen »højere Forvaltningsmyndigheder«, bliver at bestemme af Forbundsstatens Centraladministration.

§ 30.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1909. Fra dette Tidspunkt træder Lov^s af 27. Maj 1896 (Lovtidende 145) til Bekæmpelse af illoyal Konkurrence ud af Kraft.